

מסורת הש"ס

ד (מי"י) שם פ"ב הלכה ז:

[illegible][illegible]

מיתובי י' ולבשו בנגדים אחרים ולא יקדשו את
העם בבגדיהם מאי לאו אחרים חשובין מהן
לא אחרים פחותים מהן תני ^א רב הונא בר
יהודה ואמרי לה רב שמואל בר יהודה "אחר
שכלתה עבודת ציבור כהן שעשתה לו אמו
כתונת לובשה ועובד בה עבודת יחיד
ובלבד שימסרה לציבור ^ב פשיטא מהו
דתימא ניהוש שמה לא ימסרנה יפה יפה
קמ"ל אמרי ^ג עליו על רבי ישמעאל בן
פאבי שעשתה לו אמי כתונת של מאה
מנה ולובשה ועובד בה עבודת יחיד ומסרה
לציבור אמרו עליו על ר' אלעזר בן חרסום
שעשתה לו אמו כתונת משתי ריבוא ולא
הניחורו אחיו הכהנים ללובשה מפני שנראה
כערום ומו מתחיו והאמר מר ^ד חומן כפול
ששה אמר אביי כחמרא במזגא ת"ד ^ה עני
ועשיר ורשע עסקן לדון לעני אומרים לו
מפני מה לא רשע בסקת בתורה אם אומר עני
הייתי וטרודו במזונותי אומרים לו כלום עני
היית יותר מחלל אמרו עליו על חלל הזקן
שבכל יום ויום היה עושה ומשתכר
בטרפעיק חציו היה נותן לשומר בית
המדרש וחציו לפרנסתו ולפרנסת אנשי
ביתו פעם אחת לא מצא להשתכר ולא
הניחו שומר בית המדרש להכנס עלה
ונתלה וישב על פי ארוכה כדי שישמע
ואכמליון אמרו אותו היום ערב שבת היה
של מן השמים בשעלה עמוד השחר אמר
אחי בכל יום הבית מאיר והיום אפל שמוא
דאו דמות אדם בארובה עלו ומצאו עליו רום
צוהו וסיכוהו והושיכוהו כנגד המדורה אמרו
עשיר אומרים לו מפני מה לא עסקת בתורה
ייתי בנכסי אומרים לו כלום עשיר היית יותר
אלעזר בן חרסום שהניח לו אביו אלף עיירות
ובכל יום ויום נוטל נאד של קמה על כתיפו
ודינה ללמוד תורה פעם אחת מצאוהו עבדו
קשה מכב הניחוני ואלך ללמוד תורה אמרו
אין מניחין ^א אותך ומימיו לא הלך וראה אותן
יום וכל הלילה רשע אומרים לו מפני מה לא
תי וטרוד ביצרי" (היה) אומרים לו כלום "נאה
קף הצדיק בכל יום ויום היתה אשת פוטיפר
שה לו שחרית לא לבשה לו ערבית בנגדים
לו שחרית אמרה לו השמע לי אמר לה לאו
נית האסורין אמר לה ^ב ה' מתיר אסורים
קף כפופים הריני מסמא את עיניך ^ג ה'
ככר כסף לשמוע אליה לשכב אצלה
ג אליה ^ד לשכב אצלה בעוה"ז להיות עמה

דחי קאמער ונשיאחור וינסע
בין העברים ולבש בגדי בד אחרים
ולא את הראשונים. ומשום דלא רמזה
משה בראשיתא ויילכתא ויגמר
מ' * אחא ויחזקאל ונאמריה אקרא.
ולא יקדשו את העם דכתיב כסיפא
מילתא אחרייתא היא ונשיאחור עס
העם ילבשו בגדי חול: **מאי לאו**
אחרים שאובין מן: דלא לאו
עליוניהו למה לי למכתב אחרים
דמשמע שלא יהיו דומין לראשונים:
לא תחושין מן: לפי שעבודה הראשונה
חשובה ומכבדת וזו אינה אלא לפנות
את המקום שאין כבוד השיבו מוחזין
עס לפיך הנהיג הכבוד בגגדים
לפחות: **עבודה יחיד:** הוואת
כף ומתתה שאינה צריכה ליצבור אלא
כפי שמוטלת עליו לפנות את המקום
לפיכך קורה לא עבודה (א): **יחיד: וכלבד**
שימסרנה ליצבור: דקוף סוף מעבודה
יצבור היא כך נראה בשני. ואני
שמעתי עבודה יחיד מן מקרא פרשה
דמנן [במתני'] (תקון דף סח:) קורה
באשטליט לזמן משלו וקשוי לי בגוה
דלא חנן התם וכלבד שימסרנה ליצבור:
פשיטא: דעובד בה כיון דלאמרת
מוסרה ליצבור (א) ליצבור היא: **מחסי**
ריבא: מנה: **האמר מן חושן:**
כד בגדי כהונה פסול שמה לקמן
בפרק בא לו (דף עא:): **כחמרא**
כמונא: ר"ע הנראה מחזק לכלי
וזכיות ואש"פ הוואכיות עברו כן היה
הפסחן מושב ונראה שבה ממוכה:
לעני אומרים וכו': כלומר אם באו
ב"ד שלמעלה לחייב עניים ע"י הלל
ושאירים ע"י ר' אלעזר וטורדי היר' **היר'**
על ידי יוסף יש פתחון פה לבעל הדין
לחייב: **טרעפיק:** סלע מדניה שהוא:
חצי דינר קטן פסוקים בתכונות (סד:)
פירקוסו: פירקו משרי השלם מעליו:
אנגריא: עבודה שר העיר. ועבודה
עלמא היתה אלא אינם מכירים שזו
עובדים שהוא מייבש העיריות שלו
שעבודה לדוני הארץ מוטלת עליהם:
משדלסו: מפסה חזות. כי יפסה
מחברמין ארי שלד (שמות כג):
לנכסה: כעסו: **במתני' ראש**
לדרוס ומנו למערב: מפדש בגמרא
שעוקס ראשו לזד ההיכל וקא בעי
טעמא אחאי לא מוקי ליה להדיא
וזני למזרח וראשו למערב: **והסבן**
עומד כמורס: אחוריו למזרח:
גמ'

העשירים יוסף מחייב את
זו לדרום ופניו למערב והכהן
בם עויתי פשעתי חטאתי לפניך
חטאתי לפניך אני וביתי ככתוב
כבוד מלכותו לעולם ועד:
(גמ')

[illegible]

4) ציל שפיטה ממנו. 5) ציל דאמחי פערד ליה מדהמה. 6) ציל לכסית.

(א) וְלַעֲלֹה כֹהֵן עֹשֶׂה (ב) וְיָרֵם
וְיִשְׁמַח (ג) וְיִשְׂמַח (ד) וְיִשְׂמַח
(ה) וְיִשְׂמַח (ו) וְיִשְׂמַח
הַכֹּהֵן מִן הַזֶּה
בְּהַזְכָּרָתוֹ
(ז) וְיִשְׂמַח
(ח) וְיִשְׂמַח
(ט) וְיִשְׂמַח
(י) וְיִשְׂמַח
(כ) וְיִשְׂמַח
(ל) וְיִשְׂמַח

1. ובעצמם אל החצר
היוצגה אל החצר
היוצגה אל העם יפשוטו
את בגדיהם אשר וקמה
משורתם כם ודעו אותם
בלשכת הקדש ולבשו
בגדים אחרים ולא יקדשו
את העם בבגדיהם:

יחזקאל מד יט
2. עשה משפט לעשוקים
נחן לחם לרעבים יי מתיר
אסורים: תהלים קמו ו
3. יי פקח עורים יי זקף
כפופים יי אהב צדיקים:
תהלים קמו ח
4. כי ביום הזה יכפר
עליכם לטוהר אתכם מכל
חטאתיכם לפני יי טוהרה:
יזקרא טו ל

דע"י ד"ה סיניכי וכו' אתא
יחזקאל ואמטבה אקרא.
וכעין מה להיות כתענית דף
י"ו ע"כ:

(א) רש"י ד"ה מיתבי וילבשו
כ"י אל שערי החצר הפנימית
בגדי פשתים ילבשו ולא
יעלה עליהם כ"י וזלאתם אל
החצר החיצונה וגו' יפסדו
את כ"י והלכתם הו' גמרי
להו' אתם ותקבלו: (ב) ד"ה
עבודת יחד כ"י וד"ה וכלבד
כ"י הד"ה: (ג) ד"ה פשיטא
כ"י מוספה לטור וישל
עבור סוף

כהן שעשהה לו אמו
 בתות. עשו לחמיתין כל
 כהנים עשוה לכהנים עשה
 מין נגד לכהנים. להחיות
 תחלת עשין ויעי תלמית
 וכמה הן תהדות מלת
 ויעי כה. ששאל לו
 ויסתרה יפה יפה. כל
 של ירח. רוח קול.
 ויהי כהן. כל נול. אצל פרו.
 להחיות עליו כיום המסירה.
 כהן וכפר נעזו ויעי
 גמית. הוה עומד
 במרה. למעבר.
 אחריה ופוחי המבחן עשו
 תעבר כלל היכל.

מחזר וקשה לרבי שלום א'
המחזר סבור דהו"א יהודה א'
אמר דבר שמתן חזקת אלה
ורוצחא דלעיל בשבט פקח
כירד (דף ח"א) קאמר הויסיס
זו פסיתו זו ותיחא שמידי
אלא לנשות דלרביה דביתא שמידי
גון זו אל חזקת שרי זו שמידי
דלמחר דבר שאין מחזקין זו
אין שותף היה היו למחר
לרבי דביתא דהו"א היה כגל
אחלסת חסותא אל דקור דבר
אין שותף חסותא והשתא שרי
אין שותף דולד חזקתא פקח
זו שותף ותיב זון גבי מלכות
אבסי ותיב מדרבנן חסותא
וקאמר דר אבי טון שמידי
גבי דולד כמר אל דהו"א היה
אלא מלכותא ודקאמר הויסיס